

1 Skalární součin

Definice 1 Nechť L je lineární prostor. Operaci $\cdot: L \times L \rightarrow \mathbb{R}$ nazveme skalárním součinem, pokud $\forall \mathbf{x}, \mathbf{y}, \mathbf{z} \in L, \forall \alpha \in \mathbb{R}$ splňuje tyto vlastnosti:

1. $\mathbf{x} \cdot \mathbf{y} = \mathbf{y} \cdot \mathbf{x}$
2. $(\mathbf{x} + \mathbf{y}) \cdot \mathbf{z} = \mathbf{x} \cdot \mathbf{z} + \mathbf{y} \cdot \mathbf{z}$
3. $(\alpha \cdot \mathbf{x}) \cdot \mathbf{y} = \alpha \cdot (\mathbf{x} \cdot \mathbf{y})$
4. $\mathbf{x} \cdot \mathbf{x} \geq 0$ a $\mathbf{x} \cdot \mathbf{x} = 0$ p.t.k. $\mathbf{x} = \mathbf{o}$.

Lineární prostor, na kterém byl definován skalární součin, nazýváme lineárním prostorem se skalárním součinem.

Příklad Nechť $\mathbf{x} = (\alpha_1, \dots, \alpha_n) \in \mathbb{R}^n$ a $\mathbf{y} = (\beta_1, \dots, \beta_n) \in \mathbb{R}^n$. Jestliže definujeme $\mathbf{x} \cdot \mathbf{y} = \alpha_1\beta_1 + \dots + \alpha_n\beta_n$, pak \cdot je skalární součin na \mathbb{R}^n . Tento skalární součin nazýváme standardní.

Příklad Nechť $\mathbf{x} = (\alpha_1, \alpha_2) \in \mathbb{R}^2$ a $\mathbf{y} = (\beta_1, \beta_2) \in \mathbb{R}^2$. Jestliže definujeme

$$\mathbf{x} \cdot \mathbf{y} = (\alpha_1, \alpha_2) \cdot \begin{pmatrix} 1 & 2 \\ 2 & 6 \end{pmatrix} \cdot \begin{pmatrix} \beta_1 \\ \beta_2 \end{pmatrix},$$

pak \cdot je skalární součin na \mathbb{R}^2 .

Věta 1 Nechť L je lineární prostor se skalárním součinem. Pak pro všechna $\mathbf{x}, \mathbf{y}, \mathbf{z} \in L$ platí:

1. $\mathbf{x} \cdot \mathbf{o} = \mathbf{o} \cdot \mathbf{x} = 0$,
2. $\mathbf{z} \cdot (\mathbf{x} + \mathbf{y}) = \mathbf{z} \cdot \mathbf{x} + \mathbf{z} \cdot \mathbf{y}$.

DŮKAZ:

1. $\mathbf{x} \cdot \mathbf{o} = \mathbf{o} \cdot \mathbf{x} = (0 \cdot \mathbf{x}) \cdot \mathbf{x} = 0 \cdot (\mathbf{x} \cdot \mathbf{x}) = 0$,
2. $\mathbf{z} \cdot (\mathbf{x} + \mathbf{y}) = (\mathbf{x} + \mathbf{y}) \cdot \mathbf{z} = \mathbf{x} \cdot \mathbf{z} + \mathbf{y} \cdot \mathbf{z} = \mathbf{z} \cdot \mathbf{x} + \mathbf{z} \cdot \mathbf{y}$.

□

Definice 2 Nechť L je lineární prostor se skalárním součinem. Pro $\mathbf{x} \in L$ definujeme jeho velikost $|\mathbf{x}|$ hodnotou $\sqrt{\mathbf{x} \cdot \mathbf{x}}$, tj. $|\mathbf{x}|^2 = \mathbf{x} \cdot \mathbf{x}$.

Pozorování 1 Máme $\mathbf{x} \cdot \mathbf{x} \geq 0$, takže $\sqrt{\mathbf{x} \cdot \mathbf{x}}$ je definováno a $|\mathbf{x}| = 0$ p.t.k. $\mathbf{x} = \mathbf{o}$.

Věta 2 Nechť \mathbf{x} je prvkem lineárního prostoru se skalárním součinem a $\alpha \in \mathbb{R}$. Pak $|\alpha \cdot \mathbf{x}| = |\alpha| \cdot |\mathbf{x}|$.

DŮKAZ: $|\alpha \cdot \mathbf{x}| = \sqrt{(\alpha \cdot \mathbf{x}) \cdot (\alpha \cdot \mathbf{x})} = \sqrt{\alpha \cdot (\mathbf{x} \cdot (\alpha \cdot \mathbf{x}))} = \sqrt{\alpha \cdot ((\alpha \cdot \mathbf{x}) \cdot \mathbf{x})} = \sqrt{\alpha \cdot (\alpha \cdot (\mathbf{x} \cdot \mathbf{x}))} = \sqrt{\alpha^2 \cdot (\mathbf{x} \cdot \mathbf{x})} = |\alpha| \cdot \sqrt{\mathbf{x} \cdot \mathbf{x}} = |\alpha| \cdot |\mathbf{x}|$. □

Věta 3 (Schwartzova nerovnost) Nechť L je lineární prostor se skalárním součinem a $\mathbf{x}, \mathbf{y} \in L$. Pak $|\mathbf{x} \cdot \mathbf{y}| \leq |\mathbf{x}| \cdot |\mathbf{y}|$.

DŮKAZ: Nechť $\alpha \in \mathbb{R}$. Pak

$$0 \leq (\mathbf{x} - \alpha\mathbf{y}) \cdot (\mathbf{x} - \alpha\mathbf{y}) = \mathbf{x} \cdot \mathbf{x} - \alpha \cdot 2(\mathbf{x} \cdot \mathbf{y}) + \alpha^2 \cdot (\mathbf{y} \cdot \mathbf{y}).$$

Označme $A = \mathbf{y} \cdot \mathbf{y} = |\mathbf{y}|^2$, $B = -2(\mathbf{x} \cdot \mathbf{y})$ a $C = \mathbf{x} \cdot \mathbf{x} = |\mathbf{x}|^2$. Takže

$$0 \leq A\alpha^2 + B\alpha + C.$$

Protože tato nerovnost platí pro libovolné $\alpha \in \mathbb{R}$, diskriminant $A\alpha^2 + B\alpha + C$ nemůže být kladný, tj. $B^2 - 4AC \leq 0$. Takže $B^2 \leq 4AC$. Protože $B^2 = (-2(\mathbf{x} \cdot \mathbf{y}))^2 = 4(\mathbf{x} \cdot \mathbf{y})^2$ a $4AC = 4|\mathbf{x}|^2 \cdot |\mathbf{y}|^2$, dostaneme $(\mathbf{x} \cdot \mathbf{y})^2 \leq |\mathbf{x}|^2 \cdot |\mathbf{y}|^2$, tj. $\sqrt{(\mathbf{x} \cdot \mathbf{y})^2} \leq \sqrt{|\mathbf{x}|^2} \sqrt{|\mathbf{y}|^2}$. Takže $|\mathbf{x} \cdot \mathbf{y}| \leq |\mathbf{x}| \cdot |\mathbf{y}|$. \square

Věta 4 (Trojúhelníková nerovnost) Nechť \mathbf{x}, \mathbf{y} jsou prvky lineárního prostoru se skalárním součinem. Pak $|\mathbf{x} + \mathbf{y}| \leq |\mathbf{x}| + |\mathbf{y}|$.

DŮKAZ: $|\mathbf{x} + \mathbf{y}|^2 = (\mathbf{x} + \mathbf{y}) \cdot (\mathbf{x} + \mathbf{y}) = \mathbf{x} \cdot \mathbf{x} + 2 \cdot \mathbf{x} \cdot \mathbf{y} + \mathbf{y} \cdot \mathbf{y} \leq |\mathbf{x}|^2 + 2 \cdot |\mathbf{x}| \cdot |\mathbf{y}| + |\mathbf{y}|^2 = (|\mathbf{x}| + |\mathbf{y}|)^2$. \square

Definice 3 Nechť L je lineární prostor se skalárním součinem, $\mathbf{x}, \mathbf{y} \in L$, $\mathbf{x} \neq \mathbf{o}$ a $\mathbf{y} \neq \mathbf{o}$. Pak uhel φ mezi \mathbf{x} a \mathbf{y} je definován vztahem:

$$\cos \varphi = \frac{\mathbf{x} \cdot \mathbf{y}}{|\mathbf{x}| \cdot |\mathbf{y}|}.$$

Pozorování 2 Díky Schwartzově nerovnosti máme

$$-1 \leq \frac{\mathbf{x} \cdot \mathbf{y}}{|\mathbf{x}| \cdot |\mathbf{y}|} \leq 1.$$

Definice 4 Nechť \mathbf{x}, \mathbf{y} jsou prvky lineárního prostoru se skalárním součinem t.z. $\mathbf{x} \neq \mathbf{o}$ a $\mathbf{y} \neq \mathbf{o}$. Pak říkáme, že \mathbf{x}, \mathbf{y} jsou na sebe kolmé (značíme $\mathbf{x} \perp \mathbf{y}$), pokud $\mathbf{x} \cdot \mathbf{y} = 0$.

Definice 5 Nechť $B = \{\mathbf{b}_1, \dots, \mathbf{b}_n\}$ je báze lineárního prostoru se skalárním součinem. Bází B nazýváme ortogonální, pokud $\mathbf{b}_i \perp \mathbf{b}_j$ pro $i \neq j$. Pokud navíc pro všechna i platí $|\mathbf{b}_i| = 1$, pak nazýváme bázi B ortonormální.

Věta 5 Nechť $(B) = (\mathbf{b}_1, \dots, \mathbf{b}_n)$ je ortonormální usporádaná báze lineárního prostoru L se skalárním součinem. Pak pro všechny $\mathbf{x}, \mathbf{y} \in L$ t.z. $[\mathbf{x}]_B = (\alpha_1, \dots, \alpha_n)$ a $[\mathbf{y}]_B = (\beta_1, \dots, \beta_n)$ platí:

$$\mathbf{x} \cdot \mathbf{y} = \alpha_1\beta_1 + \cdots + \alpha_n\beta_n.$$

DŮKAZ:

$$\begin{aligned} \mathbf{x} \cdot \mathbf{y} &= (\alpha_1\mathbf{b}_1 + \cdots + \alpha_n\mathbf{b}_n) \cdot (\beta_1\mathbf{b}_1 + \cdots + \beta_n\mathbf{b}_n) = \\ &= \alpha_1\beta_1\mathbf{b}_1 \cdot \mathbf{b}_1 + \alpha_1\beta_2\mathbf{b}_1 \cdot \mathbf{b}_2 + \cdots + \alpha_1\beta_n\mathbf{b}_1 \cdot \mathbf{b}_n + \alpha_2\beta_1\mathbf{b}_2 \cdot \mathbf{b}_1 + \alpha_2\beta_2\mathbf{b}_2 \cdot \mathbf{b}_2 + \cdots + \alpha_n\beta_n\mathbf{b}_n \cdot \mathbf{b}_n = \\ &= \alpha_1\beta_1 \cdot 1 + \alpha_1\beta_2 \cdot 0 + \cdots + \alpha_1\beta_n \cdot 0 + \alpha_2\beta_1 \cdot 0 + \alpha_2\beta_2 \cdot 1 + \cdots + \alpha_n\beta_n \cdot 1 = \\ &= \alpha_1\beta_1 + \cdots + \alpha_n\beta_n. \end{aligned}$$

□

Důsledek 1 Nechť $(B) = (\mathbf{b}_1, \dots, \mathbf{b}_n)$ je ortonormální uspořádaná báze lineárního prostoru L se skalárním součinem a $\mathbf{x} \in L$ t.ž. $[\mathbf{x}]_B = (\alpha_1, \dots, \alpha_n)$. Pak $|\mathbf{x}| = \sqrt{\alpha_1^2 + \dots + \alpha_n^2}$.

Příklad Nechť \mathbb{R}^n je lineární prostor se standardním skalárním součinem. Pak standardní báze \mathbb{R}^n , tj. $\{(1, 0, \dots, 0), (0, 1, \dots, 0), \dots, (0, 0, \dots, 1)\}$ je ortonormální.

Tvrzení 1 Nechť \mathbb{R}^3 je lineární prostor se standardním skalárním součinem, $\mathbf{x} = (\alpha_1, \alpha_2, \alpha_3) \in \mathbb{R}^3$ a $\mathbf{y} = (\beta_1, \beta_2, \beta_3) \in \mathbb{R}^3$. Pak $|\mathbf{x}|$ odpovídá velikosti vektoru \mathbf{x} (tj. vzdálenosti bodu $(\alpha_1, \alpha_2, \alpha_3)$ od bodu $(0, 0, 0)$) a $\mathbf{x} \cdot \mathbf{y} = |\mathbf{x}||\mathbf{y}| \cos \varphi$, kde φ je úhel, který svírají přímky dané vektory \mathbf{x} a \mathbf{y} (tj. úhel definovaný pomocí skalárního součinu na začátku je skutečně úhel mezi vektory).

DŮKAZ: Podle Důsledku 1 je $|\mathbf{x}| = \sqrt{\alpha_1^2 + \alpha_2^2 + \alpha_3^2}$, což je ale skutečně velikost podle Pythagorovy věty.

Nechť T je trojúhelník určený body $(0, 0, 0)$, $(\alpha_1, \alpha_2, \alpha_3)$, $(\beta_1, \beta_2, \beta_3)$ a $\mathbf{z} = \mathbf{x} - \mathbf{y}$. Velikosti vektorů $\mathbf{x}, \mathbf{y}, \mathbf{z}$ odpovídají velikostem stran trojúhelníka T . Z kosinovy věty dostaneme $|\mathbf{z}|^2 = |\mathbf{x}|^2 + |\mathbf{y}|^2 - 2|\mathbf{x}||\mathbf{y}| \cos \varphi$, kde φ je úhel, který svírají strany dané vektory \mathbf{x} a \mathbf{y} . Máme

$$|\mathbf{z}|^2 = \mathbf{z} \cdot \mathbf{z} = (\mathbf{x} - \mathbf{y}) \cdot (\mathbf{x} - \mathbf{y}) = |\mathbf{x}|^2 - 2\mathbf{x} \cdot \mathbf{y} + |\mathbf{y}|^2.$$

Dosadíme-li do vztahu z kosinovy věty dostaneme:

$$|\mathbf{x}|^2 - 2\mathbf{x} \cdot \mathbf{y} + |\mathbf{y}|^2 = |\mathbf{x}|^2 + |\mathbf{y}|^2 - 2|\mathbf{x}||\mathbf{y}| \cos \varphi,$$

z čehož plyne, že $\mathbf{x} \cdot \mathbf{y} = |\mathbf{x}||\mathbf{y}| \cos \varphi$. □

Věta 6 Nechť $\mathbf{x}_1, \dots, \mathbf{x}_n$ jsou navzájem kolmé nenulové vektory lineárního prostoru se skalárním součinem, tj. $\mathbf{x}_i \cdot \mathbf{x}_j = 0$ pro $i \neq j$ a $\mathbf{x}_i \cdot \mathbf{x}_i > 0$. Pak konečná množina $\{\mathbf{x}_1, \dots, \mathbf{x}_n\}$ je lineárně nezávislá.

DŮKAZ: Řešme rovnici

$$\alpha_1 \mathbf{x}_1 + \dots + \mathbf{x}_n = \mathbf{o}.$$

Vynásobíme-li skalárně obě strany rovnice vektorem \mathbf{x}_i , dostaneme $\alpha_i \mathbf{x}_i \cdot \mathbf{x}_i = \mathbf{o} \cdot \mathbf{x}_i = 0$, protože $\mathbf{x}_j \cdot \mathbf{x}_i = 0$ pro $i \neq j$. Protože $\mathbf{x}_i \cdot \mathbf{x}_i > 0$, musí být $\alpha_i = 0$. Aplikujeme-li tento postup pro všechny $i \in \{1, \dots, n\}$, dostaneme $\alpha_1 = \dots = \alpha_n = 0$. □

Věta 7 Nechť $(B) = (\mathbf{b}_1, \dots, \mathbf{b}_n)$ je ortonormální báze lineárního prostoru se skalárním součinem. Pak pro souřadnice libovolného vektoru \mathbf{x} platí:

$$[\mathbf{x}]_B = (\mathbf{x} \cdot \mathbf{b}_1, \dots, \mathbf{x} \cdot \mathbf{b}_n).$$

DŮKAZ: Nechť $\mathbf{y} = (\mathbf{x} \cdot \mathbf{b}_1)\mathbf{b}_1 + \dots + (\mathbf{x} \cdot \mathbf{b}_n)\mathbf{b}_n$. Ukážeme, že $\mathbf{x} = \mathbf{y}$.

$$\mathbf{y} \cdot \mathbf{b}_i = ((\mathbf{x} \cdot \mathbf{b}_1)\mathbf{b}_1 + \dots + (\mathbf{x} \cdot \mathbf{b}_n)\mathbf{b}_n) \cdot \mathbf{b}_i = (\mathbf{x} \cdot \mathbf{b}_i)\mathbf{b}_i \cdot \mathbf{b}_i = \mathbf{x} \cdot \mathbf{b}_i,$$

protože $\mathbf{b}_j \cdot \mathbf{b}_i = 0$ pro $i \neq j$ a $\mathbf{b}_i \cdot \mathbf{b}_i = 1$. Z předchozí rovnosti plyne $(\mathbf{x} - \mathbf{y}) \cdot \mathbf{b}_i = 0$. Takže $(\mathbf{x} - \mathbf{y}) \perp \mathbf{b}_i$ pro všechny $i \in \{1, \dots, n\}$. Pokud $\mathbf{x} \neq \mathbf{y}$, pak podle předchozí věty je množina $\{\mathbf{b}_1, \dots, \mathbf{b}_n, \mathbf{x} - \mathbf{y}\}$ lineárně nezávislá. Potom ale (B) není báze (spor). Takže $\mathbf{x} = \mathbf{y}$. □

Důsledek 2 Nechť $(B) = (\mathbf{b}_1, \dots, \mathbf{b}_n)$ je ortonormální báze lineárního prostoru se skalárním součinem a \mathbf{x} je jeho vektor. Pokud $[\mathbf{x}]_B = (\alpha_1, \dots, \alpha_n)$, pak pro úhel φ_i mezi vektory \mathbf{x} a \mathbf{b}_i platí:

$$\cos \varphi_i = \frac{\alpha_i}{|\mathbf{x}|}.$$

DŮKAZ:

$$\cos \varphi_i = \frac{\mathbf{x} \cdot \mathbf{b}_i}{|\mathbf{x}| \cdot |\mathbf{b}_i|} = \frac{\alpha_i}{|\mathbf{x}|}.$$

□

Věta 8 (Schmidtův ortogonalizační proces) Nechť L je lineární prostor konečné dimenze se skalárním součinem. Pak v L existuje ortonormální báze.

2 Eukleidovský prostor

V následujícím budeme pracovat s eukleidovským prostorem \mathbb{E}_3 , kterých v jistém smyslu approximuje náš třírozměrný prostor. Prostor \mathbb{E}_3 se sestává z bodů, mezi kterými jsme schopni měřit vzdálenost, každé dva body určují právě jednu přímku, mezi dvěma přímkami, které se protínají v jednom bodě, můžeme měřit úhel. V prostoru \mathbb{E}_3 můžeme také zavést kartézskou souřadnou soustavu a všechny body popsat pomocí souřadnic v této souřadné soustavě. Teorie eukleidovských prostorů se obvykle staví na geometrických pojmech, nicméně v našem zkráceném přístupu rovnou ztotožníme body \mathbb{E}_3 s trojicemi souřadnic v nějaké kartézské souřadné soustavě.

Definice 6 Eukleidovský prostor \mathbb{E}_3 je množina uspořádaných trojic reálných čísel. Prvek $P = (x, y, z)$ prostoru \mathbb{E}_3 se nazývá bod. Bod $(0, 0, 0)$ značíme O .

Definice 7 Nechť $A = (a_1, a_2, a_3)$ a $B = (b_1, b_2, b_3)$ jsou body \mathbb{E}_3 . Pak definuje vektor \overrightarrow{AB} jako uspořádanou trojici $(b_1 - a_1, b_2 - a_2, b_3 - a_3) \in \mathbb{R}^3$. Vektor \overrightarrow{OA} nazýváme rádiusvektorem bodu A . V případě, že nebudeme referovat u vektoru ke konkrétním bodům, budeme vektory značit malými písmeny $\mathbf{u}, \mathbf{v}, \mathbf{w}, \dots$

Definice 8 Nechť $A = (a_1, a_2, a_3) \in \mathbb{E}_3$ a vektor $\mathbf{v} = (v_1, v_2, v_3) \in \mathbb{R}^3$. Pak $A + \mathbf{v}$ značí bod $(a_1 + v_1, a_2 + v_2, a_3 + v_3)$. Dále nechť $B = (b_1, b_2, b_3) \in \mathbb{E}_3$. Pak $B - A$ značí vektor $\overrightarrow{AB} = (b_1 - a_1, b_2 - a_2, b_3 - a_3)$.

Je zřejmé, že námi definované vektory splňují následující vlastnosti:

1. $\overrightarrow{AB} = \mathbf{o}$ p.t.k. $A = B$,
2. $\overrightarrow{BA} = -\overrightarrow{AB}$,
3. $\overrightarrow{AB} + \overrightarrow{BC} = \overrightarrow{AC}$,
4. $\overrightarrow{BC} = \overrightarrow{AC} - \overrightarrow{AB} = C - B$,
5. když $\mathbf{u} \in \mathbb{R}^3$ je vektor a A je bod, pak existuje právě jeden bod B t.z. $\mathbf{u} = \overrightarrow{AB}$, konkrétně je to bod $A + \mathbf{u}$.

Připomeňme, že na \mathbb{R}^3 můžeme definovat skalární součin jako $\mathbf{u} \cdot \mathbf{v} = u_1v_2 + u_2v_2 + u_3v_3$, kde $\mathbf{u} = (u_1, u_2, u_3)$ a $\mathbf{v} = (v_1, v_2, v_3)$. Můžeme tedy mluvit o velikostech a úhlech mezi vektory. Dále vektory $((1, 0, 0), (0, 1, 0), (0, 0, 1))$ tvoří uspořádanou ortonormální bázi.

Definice 9 Nechť (B) a (C) jsou uspořádané báze \mathbb{R}^3 . Pak (B) a (C) nazýváme souhlasně orientované pokud $\det \mathbf{I} > 0$, kde \mathbf{I} je matice přechodu od báze (B) k bázi (C) a jinak nesouhlasně orientované.

Věta 9 Množinu uspořádaných bází na \mathbb{R}^3 lze rozdělit na dvě disjunktní části, které obsahují jen souhlasně orientované báze.

DŮKAZ: Zvolme jednu uspořádanou bázi (B) a rozdělme množinu bází na část, kde jsou souhlasně orientované báze s B a na část, kde jsou nesouhlasně orientované. Ukážeme, že v obou částech jsou libovolné dvě usp. báze souhlasně orientované. Nechť (C) a (D) jsou usp. báze souhlasně orientované s (B) . Pro matici přechodu \mathbf{I}_1 od (B) k (C) platí $\det \mathbf{I}_1 > 0$. Podobně $\det \mathbf{I}_2 > 0$, kde \mathbf{I}_2 je matice přechodu od (B) k (D) . Matice přechodu od (C) k (D) je matice $\mathbf{I}_1^{-1} \cdot \mathbf{I}_2$. Protože $\det(\mathbf{I}_1^{-1} \cdot \mathbf{I}_2) = \det \mathbf{I}_1^{-1} \cdot \det \mathbf{I}_2 = (\det \mathbf{I}_1)^{-1} \cdot \det \mathbf{I}_2 > 0$, jsou (C) a (D) souhlasně orientované. Podobně pokud jsou (C) a (D) nesouhlasně orientované, pak $\det \mathbf{I}_1 < 0$ a $\det \mathbf{I}_2 < 0$. Takže opět platí $\det(\mathbf{I}_1^{-1} \cdot \mathbf{I}_2) = \det \mathbf{I}_1^{-1} \cdot \det \mathbf{I}_2 = (\det \mathbf{I}_1)^{-1} \cdot \det \mathbf{I}_2 > 0$. \square

Definice 10 Orientovat libovolný lin. prostor konečné dimenze znamená prohlásit jednu jeho uspořádanou bázi (B) za kladně orientovanou. Uspořádaná báze (C) se pak nazývá kladně orientovaná, pokud je souhlasně orientovaná s (B) a záporně orientovaná, pokud nesouhlasně.

Definice 11 Vektorový součin $\times : \mathbb{R}^3 \times \mathbb{R}^3 \rightarrow \mathbb{R}^3$ je zobrazení, které splňuje následující vlastnosti:

- Je-li \mathbf{u}, \mathbf{v} LZ, pak $\mathbf{u} \times \mathbf{v} = \mathbf{o}$.
- Je-li \mathbf{u}, \mathbf{v} LN, pak $\mathbf{u} \times \mathbf{v}$ je určen následovně:
 1. $(\mathbf{u} \times \mathbf{v}) \perp \mathbf{u}$ a $(\mathbf{u} \times \mathbf{v}) \perp \mathbf{v}$,
 2. $|\mathbf{u} \times \mathbf{v}| = |\mathbf{u}| |\mathbf{v}| \sin \varphi$, kde φ je úhel mezi \mathbf{u} a \mathbf{v} ,
 3. $(\mathbf{u}, \mathbf{v}, \mathbf{u} \times \mathbf{v})$ je kladně orientovaná báze.

Pozorování 3 Nechť $(B) = (\mathbf{i}, \mathbf{j}, \mathbf{k})$ je kladně orientovaná ortonormální báze. Pak

$$\mathbf{i} \times \mathbf{i} = \mathbf{j} \times \mathbf{j} = \mathbf{k} \times \mathbf{k} = \mathbf{o},$$

$$\mathbf{i} \times \mathbf{j} = \mathbf{k}, \quad \mathbf{j} \times \mathbf{i} = -\mathbf{k}, \quad \mathbf{i} \times \mathbf{k} = -\mathbf{j}, \quad \mathbf{k} \times \mathbf{i} = \mathbf{j}, \quad \mathbf{j} \times \mathbf{k} = \mathbf{i}, \quad \mathbf{k} \times \mathbf{j} = -\mathbf{i}.$$

Věta 10 Nechť $(B) = (\mathbf{i}, \mathbf{j}, \mathbf{k})$ je kladně orientovaná ortonormální báze a $[\mathbf{u}]_B = (u_1, u_2, u_3)$ a $[\mathbf{v}]_B = (v_1, v_2, v_3)$. Pak

$$[\mathbf{u} \times \mathbf{v}]_B = \left(\begin{vmatrix} u_2 & u_3 \\ v_2 & v_3 \end{vmatrix}, - \begin{vmatrix} u_1 & u_3 \\ v_1 & v_3 \end{vmatrix}, \begin{vmatrix} u_1 & u_2 \\ v_1 & v_2 \end{vmatrix} \right).$$

DŮKAZ: Pokud je \mathbf{u}, \mathbf{v} LN, pak všechny výše uvedené determinnty jsou nulové a výsledný vektor $\mathbf{u} \times \mathbf{v}$ má nulové souřadnice, takže je v souladu s definicí nulový. Zbývá tedy ověřit vlastnosti 1 až 3 z definice vektorového součinu pro případ, že vektory \mathbf{u}, \mathbf{v} jsou lineárně nezávislé.

1. Ověříme $(\mathbf{u} \times \mathbf{v}) \perp \mathbf{u}$. Dva vektory jsou kolmé, pokud jejich skalární součin je nulový.

$$\begin{vmatrix} u_2 & u_3 \\ v_2 & v_3 \end{vmatrix} \cdot u_1 - \begin{vmatrix} u_1 & u_3 \\ v_1 & v_3 \end{vmatrix} \cdot u_2 + \begin{vmatrix} u_1 & u_2 \\ v_1 & v_2 \end{vmatrix} \cdot u_3 = \begin{vmatrix} u_1 & u_2 & u_3 \\ v_1 & v_2 & v_3 \\ u_1 & u_2 & u_3 \end{vmatrix} = 0.$$

Podobně se ověří $(\mathbf{u} \times \mathbf{v}) \perp \mathbf{v}$.

2.

$$\begin{aligned} |\mathbf{u} \times \mathbf{v}|^2 &= \left| \begin{vmatrix} u_2 & u_3 \\ v_2 & v_3 \end{vmatrix} \right|^2 + \left| \begin{vmatrix} u_1 & u_3 \\ v_1 & v_3 \end{vmatrix} \right|^2 + \left| \begin{vmatrix} u_1 & u_2 \\ v_1 & v_2 \end{vmatrix} \right|^2 = \\ &= (u_1^2 + u_2^2 + u_3^2)(v_1^2 + v_2^2 + v_3^2) - (u_1 v_1 + u_2 v_2 + u_3 v_3)^2 = |\mathbf{u}|^2 |\mathbf{v}|^2 - (\mathbf{u} \cdot \mathbf{v})^2 = \\ &= |\mathbf{u}|^2 |\mathbf{v}|^2 - |\mathbf{u}|^2 |\mathbf{v}|^2 \cos^2 \varphi = |\mathbf{u}|^2 |\mathbf{v}|^2 (1 - \cos^2 \varphi) = |\mathbf{u}|^2 |\mathbf{v}|^2 \sin^2 \varphi. \end{aligned}$$

3. Protože $\mathbf{u} \times \mathbf{v}$ je nenulový pro \mathbf{u}, \mathbf{v} LN a kolmý na oba vektory \mathbf{u}, \mathbf{v} , $(\mathbf{u}, \mathbf{v}, \mathbf{u} \times \mathbf{v})$ tvoří uspořádanou bázi. Matice přechodu od báze (B) k bázi $(\mathbf{u}, \mathbf{v}, \mathbf{u} \times \mathbf{v})$ vypadá takto:

$$\mathbf{A} = \begin{pmatrix} u_1 & v_1 & \begin{vmatrix} u_2 & u_3 \\ v_2 & v_3 \end{vmatrix} \\ u_2 & v_2 & -\begin{vmatrix} u_1 & u_3 \\ v_1 & v_3 \end{vmatrix} \\ u_3 & v_3 & \begin{vmatrix} u_1 & u_2 \\ v_1 & v_2 \end{vmatrix} \end{pmatrix}.$$

Rozvojem podle třetího sloupce dostaneme:

$$\det \mathbf{A} = \left| \begin{vmatrix} u_2 & u_3 \\ v_2 & v_3 \end{vmatrix} \right|^2 + \left| \begin{vmatrix} u_1 & u_3 \\ v_1 & v_3 \end{vmatrix} \right|^2 + \left| \begin{vmatrix} u_1 & u_2 \\ v_1 & v_2 \end{vmatrix} \right|^2 > 0.$$

Báze $(\mathbf{u}, \mathbf{v}, \mathbf{u} \times \mathbf{v})$ je tedy kladně orientovaná.

□

Výpočet vektorového součinu $\mathbf{u} \times \mathbf{v}$ si lze snadno zapamatovat následovně:

$$\mathbf{u} \times \mathbf{v} = \begin{vmatrix} u_1 & u_2 & u_3 \\ v_1 & v_2 & v_3 \\ \mathbf{i} & \mathbf{j} & \mathbf{k} \end{vmatrix},$$

kde determinant vypočítáme rozvojem podle posledního řádku.

Věta 11 Vektorový součin splňuje následující vlastnosti:

1. $\mathbf{u} \times \mathbf{u} = \mathbf{o}$,

2. $\mathbf{u} \times \mathbf{v} = -(\mathbf{v} \times \mathbf{u}),$
3. $(\alpha \mathbf{u}) \times \mathbf{v} = \alpha(\mathbf{u} \times \mathbf{v}) = \mathbf{u} \times (\alpha \mathbf{v}),$
4. $\mathbf{u} \times (\mathbf{v} + \mathbf{w}) = \mathbf{u} \times \mathbf{v} + \mathbf{u} \times \mathbf{w},$
5. $(\mathbf{v} + \mathbf{w}) \times \mathbf{u} = \mathbf{v} \times \mathbf{u} + \mathbf{w} \times \mathbf{u}.$

Příklad

$$\begin{aligned}
 (2\mathbf{u} - 5\mathbf{v}) \times (\mathbf{u} + 3\mathbf{v}) &= (2\mathbf{u} - 5\mathbf{v}) \times \mathbf{u} + (2\mathbf{u} - 5\mathbf{v}) \times (3\mathbf{v}) = \\
 &= (2\mathbf{u}) \times \mathbf{u} + (-5\mathbf{v}) \times \mathbf{u} + (2\mathbf{u}) \times (3\mathbf{v}) + (-5\mathbf{v}) \times (3\mathbf{v}) = \\
 &= 2(\mathbf{u} \times \mathbf{u}) - 5(\mathbf{v} \times \mathbf{u}) + 6(\mathbf{u} \times \mathbf{v}) - 15(\mathbf{v} \times \mathbf{v}) = \\
 &= 2\mathbf{o} - 5(-\mathbf{u} \times \mathbf{v}) + 6(\mathbf{u} \times \mathbf{v}) - 15\mathbf{o} = 11(\mathbf{u} \times \mathbf{v}).
 \end{aligned}$$

Věta 12 Nechť \mathbf{u}, \mathbf{v} je LN. Pak $|\mathbf{u} \times \mathbf{v}|$ je rovna ploše rovnoběžníka určeného stranami \mathbf{u}, \mathbf{v} .

DŮKAZ: Platí $|\mathbf{u} \times \mathbf{v}| = |\mathbf{u}||\mathbf{v}| \sin \varphi$. Plocha rovnoběžníka je rovna součinu základny $|\mathbf{u}|$ a výšky, což je právě $|\mathbf{v}| \sin \varphi$. \square

Definice 12 Nechť $\mathbf{u}, \mathbf{v}, \mathbf{w} \in \mathbb{R}^3$. Pak číslo $\mathbf{u} \cdot (\mathbf{v} \times \mathbf{w})$ nazýváme smíšeným součinem vektorů $\mathbf{u}, \mathbf{v}, \mathbf{w}$ (v tomto pořadí).

Věta 13 Nechť $(B) = (\mathbf{i}, \mathbf{j}, \mathbf{k})$ je kladně orientovaná ortonormální báze a $[\mathbf{u}]_B = (u_1, u_2, u_3)$, $[\mathbf{v}]_B = (v_1, v_2, v_3)$, $[\mathbf{w}]_B = (w_1, w_2, w_3)$. Pak

$$\mathbf{u} \cdot (\mathbf{v} \times \mathbf{w}) = \begin{vmatrix} u_1 & u_2 & u_3 \\ v_1 & v_2 & v_3 \\ w_1 & w_2 & w_3 \end{vmatrix}.$$

DŮKAZ: Rozvojem determinantu podle 1.řádku dostaneme přímo skalární součin \mathbf{u} a $\mathbf{v} \times \mathbf{w}$. \square

Věta 14 Absolutní hodnota smíšeného součinu lineárně nezávislých vektorů $\mathbf{u}, \mathbf{v}, \mathbf{w}$ je rovna objemu rovnobežnostěnu určeného svými stranami $\mathbf{u}, \mathbf{v}, \mathbf{w}$.

DŮKAZ: Velikost $|\mathbf{v} \times \mathbf{w}|$ je rovna ploše rovnoběžníka určeného vektory \mathbf{v}, \mathbf{w} , tj. plocha podstavy. Máme tedy

$$|\mathbf{u} \cdot (\mathbf{v} \times \mathbf{w})| = |\mathbf{v} \times \mathbf{w}| |\mathbf{u}| |\cos \varphi| = \text{základna} \cdot \text{výška} = \text{objem}.$$

Číslo $|\mathbf{u}| |\cos \varphi|$ je rovno požadované výšce, protože se jedná o kolmý průmět vektoru \mathbf{u} na vektor $\mathbf{v} \times \mathbf{w}$ a vektor $\mathbf{v} \times \mathbf{w}$ je kolmý na základnu. \square